

ЄТОН КЕЛМЕНДІ

НА ВЕРХІВ'І ЧАСУ

Поезія

твердиня
поліграфічно
видавничий
дім

Луцьк - 2012

УДК
ББК
К

Келменді Єтон. На верхів'ї часу : поезія / Єтон Келменді ; упоряд. Анна Багряна ; пер. з албан. Анни Багряної. – Луцьк : ПВД «Твердиня», 2012. – 40 с. – Серія «Сучасна балканська поезія».

Книжка «На верхів'ї часу» знайомить українських читачів із поезією сучасного албанського поета з Косово Єтона Келменді.

Любов як шлях до самого себе, туга за далеким минулим і мрія про щасливе майбутнє своєї Батьківщини – такі основні мотиви цієї збірки.

Серія «Сучасна балканська поезія»
Заснована 2011 року

ISBN 978-617-517-124-0
ISBN 978-617-517-090-8 (серія)

© Келменді Єтон, 2012
© Багряна А. Ю. (пер. з албан.), 2012
© ПВД «Твердиня», 2012

МАНДРІВНИК ІЗ ДАРДАНІЇ

Де пролягає межа між радістю і сумом, між перемогою і поразкою, між реальністю та мрією? – запитує себе, а відтак і своїх читачів албанський поет, народжений у Косово, Єтон Келменді.

Межа – як умовність. Кордон між державами, який необхідно перетнути понад півмільйонів людей лишень заради власного спасіння. Заради спасіння роду й народу.

Або – кордон між минулим і теперішнім. Між собою та не-собою...

Єтон Келменді належить до того покоління творців, на долю якого випали нещодавні сумнозвісні етнічні війни на Балканах. Виїхавши на навчання до Західної Європи, він поніс із собою у світ і частинку своєї Батьківщини.

Доктор філософських наук Мічиганського університету, американський письменник Річард А. Бросіо у своїй передмові до англomовного видання поезій Єтона Келменді (*How to reach yourself, USA, 2010*) називає його лірику «м'якою та сумною»: «У цій поезії відтворені переживання, пов'язані з намаганням людини повернутися у той час, коли її країна була сильною та справедливою. Якщо не в реальності, то бодай у мріях...»

Я ніколи не запитую людей про їхні релігійні погляди. Вважаю віру в Бога чимось дуже

інтимним, сокровенним. Чимось таким, що не потребує обговорення, а тим паче поділу на «своїх» та «чужих». Зрештою Бог – один для всіх, незалежно від того, хто яким іменем Його називає. І все ж таки, допоки серед найважливіших святинь для людини залишатиметься Батьківщина, вона ніколи не зіб'ється на манівці у своїх одвічних життєвських блуканнях, себто у мандрах до самої себе:

*І тепер
Коли мені потрібна гордість
Іду в Крую до Кастріоти
І кличу Георга
Коли мені потрібна зірка
Іду на Сонячний Берег
І кличу Ругову*
(«Життя над собою»)

Патріотизм Єтона Келменді позбавлений войовничого фанатизму й непримиренності. Відстоюючи право свого народу бути собою, він у жодному разі не заперечує все інакше. Навіть навпаки, щиро мріє про мир, який сповідувала видатна албанка, народжена в Скоп'є, Мати Тереза. Але мир на землі можливий лише за умови взаємоповаги – як між народами, так і між окремими людьми. Автор із прикрістю

зауважує, що людство досі не дозріло до усвідомлення цієї простої істини:

Камінна мова – та

Якою не говоримо...

(«Замурована мрія»)

Поезія Єтона Келменді асоціативна, наповнена символами та алюзіями. Можливо, у ній забагато туги. За собою. За коханою. За героїчним минулим свого народу. Забагато болю від пережитих втрат і невиправданих сподівань. Водночас не можливо не відчувати: із цих рядків струменить світло. Світло прощення й любові. А ще – надії на те, що

Дні рушать колись

Із самого початку

І тоді кожен з нас матиме шанс виправити власні помилки, стати добрішим і чистішим душею. Піднятися над собою, над часом.

Анна Багряна

ШЛЯХ ДО САМОГО СЕБЕ

Ї
а
в
е
р
х
і
в'
ї
ч
а
с
у

Минаю держави
Поля, ліси й моря
Усе, що на світі є
Минаю –
Мандрую у супроводі дня і ночі

Кохана
Я блукав отак хвилинами власного життя
Допоки тебе не зустрів
Агов
Що ти тут робиш
Допоки я блукаю у самому собі
Зустрічаю тебе
На кожному перехресті
Знаки твої відгадую
Зелене світло для мене –
Очі твої на небі сяють
Як довго
Мені ще блукати
Шляхами несходженими
Сходити які лише мені одному судилося
Долаю їх квапливо
Йдучи тільки за твоїми знаками
Агов
Ти, диво земне
Котра година

Яке сьогодні число
Який зараз місяць
Рік
Щасливий і благородний рік **Є**

Коли я перетинав лінію
Егнатія **т**

Дві пані сиділи на траві
Й чекали на мене **о**

Одна мені здалася схожою на сонце
Друга – на місяць **н**

Коли ж підійшов ближче
Перша пані стала тобою **К**

Друга **Е**

Любов'ю **Л**

Серця володаркою
Ми щедро базікали **М**

Про справи і ні про що
Скільки словесних потоків **Е**

Випустили **Н**

Допоки я не сказав собі:
Ймовірно, ці пані **Д**

З якогось чарівного світу
Й не вирішив продовжити свій шлях **І**

До самого себе

Я йшов за твоїми знаками
І десь на середині мого шляху

Ї

На середині мого повернення

До мене підійшла Лісова Фея

Боячись наблизитися до неї

Я почав благати її

Аби не причинила мені зла

я

Попросив:

Не нашкодъ мені

Я – мандрівник

в

І повертаюся до себе

е

Вона відказала мені тихим

р

Благословенням

х

Від землі до небес

і

І враз мені здалося

в'

Що я знаю її голос

ї

Гей, диво дивнее

Її голос здався мені знайомим

Але пізно було казати їй про це

Я мусив продовжувати свій шлях

ч

Сподіваючись подолати його

а

До ранку

с

у

Хто б оце наважився

Вирушати так далеко

Запитую в поета

Якого стрів удосвіта

Я дійшов

До брами душі

І два промені чекали на мене
Агов, людино
Знову ми зустрілися
Ти і я, і моя принцеса
Нарешті я збагнув
Що ти – в мені
Так, ти – це насправді Я
І вся оця довга мандрівка
Була потрібна мені лишень для того
Аби прийти до самого себе

Париж, 28 березня

Є

Т

О

Н

К

Е

Л

М

Е

Н

Д

І

ЖИТТЯ НАД СОБОЮ

*Тепер я прийшла до себе
і можу жити з янголами.*

Мати Тереза

Ї

я

Скільки років минуло
Від однієї великої втрати
Далеко від себе жила дивна Албанка

в

З двома душами:

е

Однією – для Бога, другою – для людей
Трохи Гонжі¹, трохи Калькутти²

р

Більше албанки і більше світла

х

За людей молилася,
Допоки сама не стала

і

Молитвою

в'

Іллірійко

ї

Наша Мати Терезо
1978 року Світ покликав тебе

ч

Того року, мамо, я прийшов у цей світ

я

І тепер

с

Коли мені потрібна гордість

у

Іду в Крую до Кастріоті

¹ Агнеса Гонжа Боякшу – справжнє ім'я Матері Терези.

² Калькутта (Колката) – столиця індійського штату Західний Бенгал, в 1929 році Мати Тереза прийшла в це місто, аби приєднатися до «Бенгал Лорето місії».

І кличу Георга³
 Коли мені потрібна зірка
 Іду на Сонячний Берег
 І кличу Ругова⁴

Є

Наша Мати Терезо
 Із твоєю молитвою я засинаю
 І прокидаюся
 Як справжній дарданець⁵
 Янголи, що живуть на небесах
 Усміхаються і чекають
 Твого великого переходу

Т

О

Н

Усі ці роки
 Вітчизна готується
 До одного нового дня
 Албанко
 Продовжуй молитися за людство
 За своїх сиріт
 За свою священну землю

К

Е

Л

М

Е

Н

Д

І

³ Георг Кастріоті Скандербег – вождь антиосманського албанського повстання, національний герой Албанії.

⁴ Ібрагім Ругова – албанський письменник, політичний і державний діяч, перший президент Косова.

⁵ На території нинішнього Косова ще здавна мешкало іллірійське плем'я дарданів, від яких веде свій родовід нинішнє албанське населення Косова. У 6 році н. е. цю землю було захоплено римлянами та приєднано до складу Римської імперії. 284 року н. е. імператор Діоклетіан виділив Косово в окрему провінцію Дарданію.

Яку називають
Іллірією⁶

Ї Скільки років минуло
Відколи ти пішла від нас
а Та вже з'являються інші
Чарівні квіти, інші Гонжі

В У Шкрелі я вивчив
Е Слова Кадаре⁷
р Він сказав
«Знаю слово із каменю»
Х У Шкрелі я дізнався
І Що десь існує палац моїх мрій
В' А тепер
І Благослови мені
Сліди Преказа і Гложана
Ми бачили
Як топталися по мріях наших
ц Отець наш небесний
а Із жалем за нами стежив
с
у Скажи ще бодай одне слово
Албанське
Нехай Бог благословить Арберію⁸

⁶ Іллірія – так називалася в античний період країна, в західній частині Балканського півострова.

⁷ Ісмаїл Кадаре – відомий албанський поет і прозаїк.

⁸ Арберія – князівство, перше державне утворення албанців (XII ст.).

Запали найяскравішу свічку

За свою Батьківщину

За Іллірію

Аби кожен знав

Мамо, ти – сама світлість

Смерть не є привабливою

Ні для кого

Але коли відходять так, як ти, Мамо

Пішла від нас

Це воістину прекрасний перехід

Навіть Ісус про албанців знав

Та буря страшна захопила нас

Несила зарадити чорній долі

Сусідів не ми собі обирали

Ти жила над собою

І тепер прийшла до себе

Аби жити у Вічності

Разом з янголами

Прийдешність нашу завтрашню

Принеси нам сьогодні

Молися, благаю тебе, Мамо

Бо цей грудень лякає мене

Не знаю, що побачити в нім доведеться

Здається мені, що холод не відпускає нас

Що весна запізнюється

В Дарданію

Є

Т

О

Н

К

Е

Л

М

Е

Н

Д

І

На чотири частини
Розділену
Не забувай про нас

Ї

Мамо, ти – ім'я наше
Що зблиснуло як на небі
Так і на землі

я

в

Початок грудня 2007, Брюссель

е

р

х

і

в'

ї

ц

я

с

у

ПАМ'ЯТЬ У ВІРШАХ

Там під великим каменем	
Ти більше мене не знайдеш	Є
Я став його тінню	
Там над пожовклою травою	т
Залишився тільки зміст	о
Якою ж ти сильною була, люба	
Коли сказала: ні на крок не зрушу	н
Поки тебе не побачу	
І проминали місяці	
пори року	К
роки	Е
Люба, якою ж ти сильною була	Л
М'які вірші, дикі вірші	М
Слова більше не мають крові	Е
Не говорять більше	Н
Про все те, що нашим спільним було	Д
І тільки один вірш	І
Злетів на верхів'я часу	

КРУЯ⁹

*Через шістсот років після народження
Георга Кастріоті*

Ї

Лише там

Я

Я бачив, як камінь світиться

Мої очі раділи, дивлячись

На місце народження цієї людини

В

Чоловіка над чоловіками

Е

Серце перетворювалося на гору

Р

Там

Х

Кортіло мені стрибнути на коня

І

І гнати його

В'

Горами, долинами

Втамовуючи спрагу

Ү

Із Царевого джерела

А час скидав із себе

Ч

Осінні барви

Я

Ніби слова одного круянського старого

С

Я думав

У

Де радітиму більше

Де ще зможу заплакати від щастя

⁹ Круя – фортеця в албанському місті Круя, яка була центровим вузлом опору армії Скандербега імперії Османів.

Дивлячись, як падає тінь від
Фортеці

Там
Я побачив, як росте слово
Перетворюючись на чоловіка

Як потрібно любити
Батьківщину

Є

Т

О

Н

К

Е

Л

М

Е

Н

Д

І

ЗАМУРОВАНА МРІЯ

У
Вже нічому не вірю
Навіть тим словам
Які промовляєш від щирого серця

А
Поверни мені невимовлене
Я накрию його квітами

В
Камінна мова – та
Якою не говоримо

Р
Може відважимося нарешті
Загасити свічі

І
Мрії замуровані в стіни
З болем чекають свого звільнення
На заході – кепський краєвид

Ч
А
С
У

ЯКЩО НІЧ УПІЙМАЄ СОН

Ніч – вже не понеділок	
Темінь торкається нічних кіл	Є
Весна прив'язана за волосинку-травинку	
Сховалася в очах ночі	Т
Подалі від очей недобрих	
	О
Ти запросила мене ввійти до чужого вірша	
Нелегально	Н
Якщо ніч упіймає сон	
Розпочнемо свою нескінченну гру	К
Ніч – іще не вівторок	Е
	Л
	М
	Е
	Н
	Д
	І

ЯК ТЕБЕ НАЗВАТИ

Ї	Як тебе назвати Словом чи серцем
А	Великий Годинник У твоїй присутності день вибілів
В	Як тебе назвати Словом чи мрією
Е	Сьогодні Годинник
Р	Сіє у моїй голові волосся сиве
Х	Як тебе назвати
І	Щойно народжену
В'	
І	
Ч	
А	
С	
У	

ПРО МОЮ СПРАГУ, ПРО ЇЇ СПРАГУ

Джерелом струменить моя любов
Тече безупинно
Старості не підвладна

Є

Хтось знає більше
Про мою спрагу
Про її спрагу

Т

О

Гора з горою
Переглядаються крізь хмари

Н

Не збагну
Чому я старіти повинен
Що зробити мушу
Аби стати джерелом
Непідвладним старості

К

Е

Л

М

Е

Н

Д

І

ДНІ РУШАТЬ КОЛИСЬ

Ї Як тобі сказати одне-єдине слово
Моє слово, м'яке й тепле

Я Про добро завжди
Потрібно говорити красиво
Чому це так важливо в нашому віці?
Думки, від яких користі немає

Е Під волоссям, над бровами
З'являється любов
Р У тихому затінку дерев
Х Я влучив у саме серце думки

І Дні рушать колись
В Із самого початку

Ү

Ч

А

С

У

ЛЮБОВ ОРЕНДУЄ ЖИТЛО

Наскільки я знаю
Любов орендує собі житло **Є**
Зачиняється в одній точці
Стягуючи до купи вершини **т**
думок **о**

Переставляє дні
Ніби шахові фігури **н**
Якщо ж гра закінчується
без переможця
Тоді **к**
Їй не залишається нічого іншого **е**
Як розпочати нову **л**
гру **м**
е
н
д
і

КОРОЛЕВА НОЧІ

Цього вечора

Ї
а
Рука моя до тебе не дотягнеться
Погляд не сягне
Навіть околиць міста твого
Королево

Ти оселилася в мені

В
Е
р
х
І
в'
Очі ночі сяють
Думки небо вибілюють
До тебе, понад тебе
Немає шляху
В царстві ночі
Де відбуваються дива

І
Навіть тіні твоєї не торкнутися
Сьогоднішня ніч без королеви

ч
а
с
у

ПРОТЕСТ

Ми висушили останні години	
Цього дня	Є
Крок за кроком помандрували за обрій	
Мої думки	т
Але	
Ти спізнилася	о
Доки слово вимірювала за тінню власною	
Я бачив, як на настінному годиннику	н
Неділя покликала	
Тиждень новий	
	К
Мені здалося	
Що кілька хвилин вислизнули з-під пальців	Е
рук моїх	Л
І серце відчинило тобі двері	М
З того кроку, якого ти ніколи не робила	Е
	Н
Що то за слова	
Від яких запліталися твої ноги	Д
І плуталися мрії	І
Допоки час змішував спогади	
Хай вірші не турбують мене тепер	
Коли мої Батьківщина й кохана	
Так далеко	
І сам я теж – так далеко-далеко від себе	

Ї

На думку зринає слово
Якого ніколи не вимовив
До вершини Евересту
Дорости прагну
Але ти, люба, продовжуй спати далеко
від мене

Я

Зазвичай

В

Ночами ти віддаляєшся
Виходиш за мої кордони

Е

Я ж

Р

Лише тихо граюся

Х

Днями

І

Лондон, 20 травня

В'

Ү

Ч

Я

С

У

ДИЛЕМА

Чи стати мені волоссям білим

Аби спуститися по твоїй шії

Чи стати мені повітрям

Аби ти дихала мною

Чи думкою стати

Аби проникнути у твій розум

Ким я стати повинен

Є

Т

О

Н

К

Е

Л

М

Е

Н

Д

І

ЗБЕРЕЖИ ТРОХИ СВОГО НЕБА

Збережи трохи свого неба
Сьогодні
Наша шкіра залилася непокритою
Не думаю, що побачу
Інші місця
Без твого й мого неба
Над нами
Будь певна, люба
Я вирву небо
З духу своєї пристрасі
Слово перетворю на птаха
Пташиний щебет від сну тебе
Пробудить

Тірана, 4 квітня 2005

ч
а
с
у

ТВОЇ ЗОРІ ДАЛЕКІ

Для мене не мають жодного Значення Листи самотності – Твої зорі далекі	Є Т
Аби лишень тобі випала хороша погода І ти прийшла до мене	О Н
За сім днів Одну ніч Провели б Разом Без мовчання	К Е Л М Е Н Д І

ІЛЛІРІЯ

Ї
Вагу твого тіла
Силу повітря
Швидкість руху
Не розгледіти твоїх блискучих граней
Здається
В
Немає такої одиниці виміру
Або ж
Е
Ти не підвладна жодним мірилам
Р
Для словесного духа
Х
Ти -
І
Субстанція забуття
В'
Схована за вухами й очима
Ї
Вже сто один рік
Ти -
ц
Лише яскрава думка
а
Яку ніхто й нічим зміряти неспроможний
с
Батьківщино моя Божа, що нарекла мене
у
Албанцем

Одергем, лютий 2007

СЛОВО, ЯКЕ З'ЯВИЛОСЯ НА ЗЕМЛІ МОВИ

Я казав собі:	Є
Було би добре	
Тримати розірвані нитки легенд	Т
У власних руках	
Проникливий	О
Приречений на самоту	Н
Відпочинь хоч тепер біля багаття	
Ти ніколи не був таким, як сьогодні	К
Однією миттю	
Одним словом	Е
Що з'явилося на землі мови	Л
І виросло до неба	М
Пускаєш своє коріння	Е
до найтемніших закутків	Н
Сьогодні дбаючи про завтра	Д
Після	І
Усіх вод і ґрунтів	
Прийми й один вірш поета	
Разом із блискавкою	

Бувай, Дрине¹⁰ холодний
Зустрінемося
Колись між пагорбів

Ї

Брюссель, 27 лютого 2007 р.

я

в

е

р

х

і

в'

ї

ч

я

с

у

---

¹⁰ Дрин – найдовша річка в Албанії.

ВОГОНЬ ДЛЯ КОЖНОГО СЛОВА

Ростеш у мені щодня, мій дубе ностальгії

А я шукаю

Віршів у самому серці

Шукаю ніч, тишу

Захмелілі очі

Вогню для кожного слова

Для кожного вірша

Я шукаю

Красу світла

Втомленого метелика о теплій порі

Осіннього дозвілля, попелом наповненого

Білу зиму у водоспаді віків

Аби відпочити разом з тобою і з любов'ю

У тіні твоїх гілок

Є

Т

О

Н

К

Е

Л

М

Е

Н

Д

І

ДРАМА

Ява перша

Ї

Може

я

Вчора було забагато всього

І ти навіть не пам'ятаєш

Де пролягає межа між

в

Смутком і радістю

е

Ми повинні були піти

р

Цим шляхом

х

Звідкись і кудись

і

Ява друга

в'

Може

ї

Завтра тобі випаде лише дещиця

Прийди до джерела вгамувати спрагу

І чекай

ч

Усіх ранкових з'яв

я

с

Те, що не з'явиться

у

Ніколи

Буде моїм

Ява третя

А сьогодні ми нічого не винні одне одному

Придбай квиток у далеку мандрівку

На кожній станції

Написаного

Знайдеш коми

Для себе

І знаки питання – для мене

Є

Т

О

Н

К

Е

Л

М

Е

Н

Д

І

ІНСИНУАЦІЯ

Якщо я зістарюся

Ї Від того що не писав віршів про кохання
Можете назвати мене старим каменем

Я Хай говорять про мене: сильний, наче камінь

Якщо я зістарюся

В Від того, що не співав пісень про кохання
Е Значить, у ватрі мовчання вогонь
Р Справжній

Х Кохана
І Краса і поезія зливаються в один потік
В' Для тебе і для Батьківщини

Ү

Ц

А

С

У

ЗМІСТ

Мандрівник із Дарданії. <i>Анна Багряна</i>	
Шлях до самого себе	
Життя над собою	
Пам'ять у віршах	
Круя	
Замурована мрія	
Якщо ніч упіймає сон	
Як тебе назвати	
Про мою спрагу, про її спрагу	
Дні рушать колись	
Любов орендує житло	
Королева ночі	
Протест	
Дилема	
Збережи трохи свого неба	
Твої зорі далекі	
Іллірія	
Слово, яке з'явилося на землі мови	
Вогонь для кожного слова	
Драма	
Інсинуація	

Довідка про автора

Естон Келменді – албанський поет, прозаїк, драматург, публіцист, перекладач.

Народився 1978 р. в м. Печ (нині – Косово). Закінчив факультет масових комунікацій Приштинського університету, післядипломну освіту здобув у Брюссельському вільному університеті (Бельгія). Автор поетичних книг: «Століття обіцянок» (1999), «Поза тишею» (2002), «Допоки полудень» (2004), «Подаруй мені трохи батьківщини» (2005), «Куди піти» (2007), «Прийди по слідах вітру» (2008), «Час, коли буде час» (2009), «Мандри думок» (2010), а також п'єси «Пані Слово» (2007) та публіцистичної книги «Місія ЄС в Косово після проголошення незалежності» (2010, США). Його поетичні твори перекладені 22 мовами світу, опубліковані в міжнародних антологіях та видані окремими книгами в США, Франції, Румунії, Німеччині, Індії, Бразилії, Греції, Туреччині та в інших країнах. Лауреат Великої міжнародної премії «SOLENZARA» (Париж) та Національної премії «Din Mehmet» (Тякова, 2011). Член Асоціації європейських професійних журналістів (Брюссель) та Академії наук і мистецтв Європи (Париж). Мешкає і працює в Брюсселі.

Літературно-художнє видання

Серія «Сучасна балканська поезія»
Серію засновано 2011 року

Єтон КЕЛМЕНДІ

ЊА ВЕРХІВ'І ЧАСУ

Поезія

Переклад з албанської Анни Багряної

Літературний редактор Петро Коробчук

Художній редактор Павло Марченков

Комп'ютерна верстка Юлії Дегтярук

Здано до набору 23.07.2012. Підписано до друку 23.08.2012.

Формат 70х100 1/32. Папір офсетний. Гарнітура Times.

Ум. друк. арк. 1,06. Обл.-вид. арк. 1,66.

Наклад 500 пр.

Поліграфічно-видавничий дім «Твердиня»
п/с-9, м. Луцьк-21, 43021. Тел.: (050) 295 02 50
tverdyna@gmail.com

Свідоцтво Державного комітету телебачення
і радіомовлення України
ДК № 2030 від 14. 12. 2004 р.

Друк: Видавнича група «ФОРМАТ», СПД ФО Купровський В. М.,
вул. Грушевського, 19, м. Нововолинськ, 45400

Свідоцтво про внесення до державного реєстру України
ДК № 3286 від 24.09.2008 р.

Келменді Єтон,
К На верхів'ї часу : поезія / Єтон Келменді ; упоряд. Анна Багряна ; пер. з албан. Анни Багряної. – Луцьк : ПВД «Твердиня», 2012. – 40 с. – Серія «Сучасна балканська поезія».

ISBN 978-617-517-124-0

ISBN 978-617-517-090-8 (серія)

Книжка «На верхів'ї часу» знайомить українських читачів із поезією сучасного албанського поета з Косово Єтона Келменді.

Любов як шлях до самого себе, туга за далеким минулим і мрія про щасливе майбутнє своєї Батьківщини – такі основні мотиви цієї збірки.

УДК
ББК